

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 54Ek/341/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119235654
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kováč LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119235654.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Buona s.r.o., so sídlom Dolnopeterská 1456/8, 947 01 Hurbanovo, IČO: 31 420 877, zast.: JUDr. Pavol Torňoš, advokát so sídlom Tomášikova 50/D, 831 04 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 30 854 211 proti povinnému: L. D., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt T. H. X. XXX, XXX XX T. H. X. o vymoženie 960 Eur s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v prevyšujúcej časti trov právneho zastúpenia vo výške 35, 53 Eur z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu prostredníctvom súdneho exekútora dňa 22.02.2019 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 960 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Komárno dňa 03.11.2017, č. k. 15Csp/11/2017 - 24, ktorý sa stal vykonateľným dňa 13.12.2017.

2. V návrhu na vykonanie exekúcie si oprávnený v časti „F) Trovy exekúcie - oprávnený“ elektronického formulára uplatnil nárok na trovy exekúcie v sume 108, 91 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16, 50 Eur, trov za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora vo výške 21, 36 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 71, 05 Eur.

3. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehoty podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

4. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

5. Podľa § 53 ods. 4 prvej vety Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo v časti.

6. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

7. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom

povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

8. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

9. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej iba ako „vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

10. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

11. Súd skúmal predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, vrátane správnosti vyčíslenia uplatnených trov v návrhu v nadväznosti na znenie § 9 až 14 Vyhlášky, na ktoré odkazuje Exekučný poriadok v ustanovení § 199e.

12. Súd po dôkladnom preskúmaní návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie dospel k záveru, že vyčíslenie trov právneho zastúpenia nie je správne a teda, je v rozpore so zákonom. Súd pri posudzovaní výšky trov právneho zastúpenia bral do úvahy výslovné znenie ust. § 10 ods. 2 vyhlášky, podľa ktorého je z logického i jazykového výkladu zrejmé, že ak nie je ustanovené inak, je predmetom tarifnej hodnoty výška peňažného plnenia, resp. cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka pri začatí poskytovania právnej služby, pričom za cenu práva je potrebné považovať aj hodnotu pohľadávky a hodnotu záväzku. Vychádzajúc z toho, že v danom ustanovení nie je určené, že za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky s príslušenstvom, nemožno zahrnúť za účelom určenia základnej sadzby tarifnej odmeny príslušenstvo pohľadávky priamo do jej hodnoty.

13. Ohľadom určenia tarifnej hodnoty, z ktorej sa vychádza pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny pri poskytovaní právnych služieb advokátom, je potrebné uviesť, že podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sú príslušenstvom pohľadávky úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky pojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. V tomto prípade sa cena príslušenstva zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby, obdobne ako je to upravené pri súdnych poplatkoch v § 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Takto sa pri peňažných pohľadávkach do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Znamená to, že ich nemožno zahrnúť do základu na určenie výšky tarifnej hodnoty, ak je toto príslušenstvo uplatňované „do budúca“ (Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - Advokátska tarifa, komentár - Fiačan, Kerecman, Baricová, Hellenbart, Sedlačko a kolektív, 2015, str. 62).

14. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú judikatúru potvrdzujúcu právny názor, podľa ktorého, ak príslušenstvo nie je samostatným predmetom konania, tak tarifnou hodnotou pre výpočet trov právneho zastúpenia je len istina (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2012, sp. zn. 17Co/179/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.09.2013, sp. zn.

14Co/663/2013, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.04.2014, sp. zn. 4Cob/44/2014 a iné). Ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky výslovne hovorí o hodnote pohľadávky, a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v už spomínanom ustanovení § 10 ods. 2 vyhlášky. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky (uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012).

15. Do pozornosti súd dáva tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/13/2014 zo dňa 29.10.2015, kde dovolací súd skonštatoval, že: „Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (t.j. veci hlavnej) podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ a znášajú osud hlavnej veci, preto ak sú uplatnené spolu s istinou, netvorí osobitný predmet konania a nejde ani o spojenie dvoch samostatných vecí. Tarifnou hodnotou veci v danom prípade nie je nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ale nárok na zaplatenie istiny. Cenu jej príslušenstva nemožno rozširujúcim výkladom ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky zahrnúť do základu pre určenie tarifnej odmeny za tento právny úkon.“

16. Súd v tejto súvislosti zároveň uvádza, že v zmysle § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky, za poskytovanie právnych služieb, vychádzajúc z výšky istiny, ktorou je v tomto prípade suma 960 Eur, prináleží za každý úkon odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Základnou sadzbou tarifnej odmeny pri danej istine je 51, 45 Eur. Jednou polovicou je 25, 72 Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný prostredníctvom súdneho exekútora, vzniká právnomu zástupcovi nárok na trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby a jeden režijný paušál vo výške 1x 9, 80 Eur (za rok 2019). Na základe uvedeného, je výsledkom čiastka 35, 52 Eur.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, exekučný súd v rámci rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia s Exekučným poriadkom a vyhláškou. Nakoľko si právny zástupca oprávneného uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 71, 05 Eur, pričom v skutočnosti má nárok na trovy právneho zastúpenia iba vo výške 35, 52 Eur, súd z uvedeného dôvodu návrh na vykonanie exekúcie v prevyšujúcej časti trov právneho zastúpenia v sume 35, 53 Eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol.

18. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia, exekučný súd vydá v tejto veci poverenie na vykonanie exekúcie za účelom vymoženia 960 Eur s príslušenstvom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.